

ปัจจัยเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ของ
โรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร

The multi-level causal factors of the academic affair
administration effectiveness of world-class standard
schools under the office of the secondary education
service area in Bangkok

¹นิธิวัฒน์ อินทสิทธิ์, ²โกศล มีคุณ, ³นรา สมประสงค์และ ⁴ธารินทร์ รसानนท์
¹Nithiwat Intasit, Kosol Meekun², Nara Somprasong³, and ⁴Tharin Rasanont

หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา
Doctor of Philosophy Program in Educational Administration
University of Phayao

¹ nithiwat.in@gmail.com

Received May 10, 2020; Revised July 12, 2020; Accepted August 25, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษารูปแบบพหุระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาการบริหารรูปแบบพหุระดับเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง 3 ระดับ ได้แก่ นักเรียน 1,360 คน ห้องเรียน 136 ห้อง และโรงเรียน 34 โรงเรียน โดยผู้ให้ข้อมูลคือ นักเรียน ครู และผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบ และแบบสอบถาม แบบบันทึกข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อย

ละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้น โดยโปรแกรม HLM 8.0

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบพหุระดับที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีตัวแปรปัจจัยสำคัญระดับนักเรียน 5 ตัวแปร ระดับห้องเรียน 4 ตัวแปร และระดับโรงเรียน 2 ตัวแปร โดยรูปแบบดังกล่าวสามารถอธิบายประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครได้มากกว่าร้อยละ 50 2) ผลการพัฒนาและตรวจสอบการบริหารรูปแบบพหุระดับเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผลการประเมินรายด้าน มีมีค่าเฉลี่ยร้อยละตั้งแต่ 93.35 ถึง 94.29 ค่าเฉลี่ยรวมร้อยละเท่ากับ 94.11 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70/75

คำสำคัญ : ปัจจัยพหุระดับ, การบริหารวิชาการ, ประสิทธิภาพของโรงเรียน, โรงเรียนมาตรฐานสากล

Abstract

The objectives of this research were to 1) Study a multi-level model of causal factors that influence the academic administration effectiveness of world-class standard school under the Office of Secondary Educational Service Areas in Bangkok. 2) Study management of multi-level model to promote the effectiveness of academic administration of world-class standard school under the Office of Secondary Educational Service Areas in Bangkok. 3 Groups (levels) of sample consisted of 1,360 students, 136 classrooms, and 34 schools, selected by multi-stage sampling. The informants were students, teachers and school administrators. Instruments used in the research were tests and questionnaires. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, Pearson's Correlation and Linear Regression Analysis by HLM 8.0.

Research results were: 1) Multilevel model was consistent with the empirical data (Model Fit). There were some important causal factors: 5 factors at student level, 4 factors at classroom level, and 2 factors at school level, the model could explained academic administration effectiveness of international standard schools under the Office

of Secondary Educational Service Areas in Bangkok more than 50%. 2). Management of multi-level model to promote the effectiveness of international standard schools, assessed by experts were average of 93.35 to 94.29 for each aspect , while the average of total was 94.11% (criteria 70/75%).

Key words: The multi-level factors, academic administration, school effectiveness, world-class standard school.

บทนำ

การศึกษาทำให้เกิดการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน กระทรวงศึกษาได้ทำการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษ

ที่สอง (พ.ศ.2552-2561) โดยกำหนดไว้เป็นเป้าหมายสำคัญประการหนึ่งที่ต้องการให้คนไทยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานระดับสากล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2558, หน้า 2) สอดคล้องกับ แผนการปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายในการยกระดับโรงเรียนชั้นนำที่มีความพร้อมสู่โรงเรียนดีมีมาตรฐานสากล (World-Class Standard School) โดย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาไทยให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในเวทีโลกในยุคศตวรรษที่ 21 ด้วยการส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล รักความเป็นไทย มีทักษะในการคิด มีทักษะในการแก้ปัญหา มีทักษะด้านเทคโนโลยี มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสื่อสาร และมีทักษะชีวิตสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (สำนักงานบริหารการมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2555, หน้า 6)

การบริหารการศึกษาที่มีคุณภาพจึงจะส่งผลไปยังการพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนการบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญในการจัดการศึกษา ของงานการบริหารโรงเรียน ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน ครู และนักเรียน จะเป็นปัจจัยนำไปสู่คุณภาพของการจัดการศึกษา การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพส่งผลถึงคุณภาพผู้เรียน ดังที่ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 232-235) ได้กล่าวถึงงาน

วิชาการว่า เป็นการบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน สอดคล้องกับ Hoy and Miskel (2001, pp. 295-296) กล่าวถึงปัจจัยที่เป็นผลผลิตและมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลโรงเรียนได้แก่ความพึงพอใจในการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติของนักเรียน และเจตคติของครูเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการงานวิชาการให้มีประสิทธิผลสูงสุด ผู้บริหารในฐานะผู้นำจะต้องคำนึงถึงการบริหารเพื่อให้เกิดประสิทธิผลขององค์กรเป็นสำคัญ (Sallis and Jones. 2002, pp. 1-2) ด้วยเหตุนี้การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้บริหารสถานศึกษามีจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ และให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ถือว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนซึ่งอาจเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กับสภาพลักษณะของโรงเรียนที่มี จุดมุ่งหมาย นโยบายการบริหาร และการปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียน

งานบริหารวิชาการถือว่าเป็นกลุ่มงานบริหารหนึ่งที่มีความสำคัญ และอาจถือได้ว่าเป็นหัวใจของการดำเนินการเพื่อไปสู่โรงเรียนมาตรฐานสากล จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประกอบกับการประมวลเอกสาร การวิเคราะห์ตัวแปรตามโครงสร้างในระบบขององค์กร ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดในการศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนตามทฤษฎีระบบ (System Theory) ตามแนวคิดรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) ของ Magnusson & Endler (1977) และตามแนวคิดทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543) เพื่อกำหนดตัวแปรของปัจจัยเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของประสิทธิผล การบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล ของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในลักษณะของปัจจัยเชิงสาเหตุ สามารถจำแนกปัจจัยเชิงสาเหตุ ได้เป็น 3 ระดับคือ ปัจจัยระดับนักเรียน ปัจจัยระดับห้องเรียน และปัจจัยระดับโรงเรียน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในปัญหาที่ว่า รูปแบบพหุระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร และ การบริหารรูปแบบพหุระดับ

เพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีแนวทาง หรือทำได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบพระระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการบริหารรูปแบบพระระดับเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุแบบพระระดับของประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยซึ่งมี 2 ระยะ มีวิธีดำเนินการกล่าวโดยสังเขป ดังนี้

1.1. การศึกษาระยะที่ 1 การวิจัยเชิงสัมพันธ์เปรียบเทียบ (Comparative Correlational Research) เพื่อค้นหาปัจจัยพระระดับ และ รูปแบบ (โมเดล) ปัจจัยเชิงสาเหตุพระระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1) ประชากรในการวิจัยระยะที่ 1 เป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2561 ซึ่งมีโรงเรียน 80 โรงเรียน มีห้องเรียน 780 ห้อง และนักเรียน 35,068 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง เลือกตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (*Multi-Stage Sampling*) โดยสุ่มระดับโรงเรียน ได้ 34 โรงเรียน เป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลมาตรฐานสากล 17 โรงเรียน และยังไม่ได้รับรางวัล 17 โรงเรียน จากนั้นสุ่มห้องเรียนโรงเรียนละ 4 ห้อง สุ่มครู 1 คน นักเรียน 10 คน จากแต่ละห้องเรียนที่สุ่มได้ จากการเลือกตัวอย่าง จึงได้โรงเรียน 34 โรงเรียน ห้องเรียน 136 ห้อง (ครู 136 คน) นักเรียน 1,360 คน

1.2 การศึกษาระยะที่ 2 การบริหารรูปแบบพหุระดับเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประเมิน คือ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล เป็นผู้ประเมินรูปแบบการบริหารฯ จำนวน 5 คน

2. ตัวแปรในการวิจัย

การศึกษารูปแบบ (โมเดล) ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพในการบริหารงานกลุ่มบริหารวิชาการโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มี 3 ระดับ

1) ประสิทธิภาพระดับนักเรียน ประกอบด้วย (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับนักเรียน (2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา และ (3) ความสามารถในการตัดสินใจจริยธรรม

2) ประสิทธิภาพระดับห้องเรียน ประกอบด้วย (1) ความสุขในการเรียนหรือทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับห้องเรียน และ (3) ความพึงพอใจต่อการทำงานสอนของครู

3) ประสิทธิภาพระดับโรงเรียน ประกอบด้วย (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับโรงเรียน (2) ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการ และ (3) ประสิทธิภาพของโรงเรียนมาตรฐานสากล ที่ประเมินตามคู่มือของศูนย์ประสานงานของสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร 3 ระดับ ได้แก่

1) ปัจจัยระดับนักเรียน เป็นปัจจัยการบริหารวิชาการและปัจจัยเสริม ปัจจัยการบริหารวิชาการระดับนักเรียน ประกอบด้วย (1) การจัดหลักสูตรที่สอดคล้องกับความสามารถ (2) การจัดบรรยากาศในห้องเรียน และ (3) การรับรู้นโยบายการบริหารวิชาการ ปัจจัยเสริมในระดับนักเรียน ประกอบด้วย (1) การเชื่ออำนาจในตนในการเรียน (2) ทัศนคติต่อการเรียนตามมาตรฐานสากล (3) แรงจูงใจและความใส่ใจในการเรียน และ (4) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

2) ปัจจัยระดับห้องเรียน ปัจจัยการบริหารวิชาการระดับห้องเรียน

ประกอบด้วย (1) การจัดครูเข้าสอนและการนิเทศ (2) การจัดสิ่งสนับสนุนในการสอน และ (3) การดำเนินการสอนและพฤติกรรมการสอนของครู ปัจจัยเสริมในระดับห้องเรียน ประกอบด้วย (1) แรงจูงใจในการทำงานของครู (2) ทักษะคติต่อการสอนตามมาตรฐานสากล (3) การรับรู้ตัวแบบห้องเรียนคุณภาพ และ (4) ความผูกพันต่อนักเรียนและโรงเรียนของครู

3) ปัจจัยระดับโรงเรียน ปัจจัยการบริหารวิชาการระดับโรงเรียน ประกอบด้วย

(1) กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนของโรงเรียน (2) การจัดบรรยากาศและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมวิชาการในโรงเรียน และ (3) กระบวนการบริหารวิชาการที่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล ปัจจัยเสริมในระดับโรงเรียน ประกอบด้วย (1) การเชื่ออำนาจในตนในการบริหารสู่มาตรฐานสากล (2) วิสัยทัศน์ทางวิชาการของผู้บริหาร (3) ภาวะผู้นำทางการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร และ (4) ประสบการณ์ทางวิชาการของผู้บริหาร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วย แบบวัดตัวแปร จำนวน 30 แบบวัด เป็นแบบวัดตัวแปรตาม(ประสิทธิผล) 9 แบบวัด เป็นแบบวัดตัวแปรอิสระ(ปัจจัย) 3 ระดับ 21 แบบวัด (ระดับละ 7 แบบวัด) ส่วนใหญ่เป็นแบบวัดมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณรวมค่าที่เป็นข้อความมีมาตรประกอบ 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวนข้อความในแต่ละแบบวัด 10-15 ข้อ เป็นแบบวัดได้สร้างขึ้นใหม่ หรือพัฒนาจากแบบวัดที่มีผู้สร้างไว้ก่อนหน้า แบบวัดทุกชุดมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item-total correlation : r) ตั้งแต่ 0.340 ถึง 0.891 มีค่าความเที่ยงที่คำนวณ โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ตั้งแต่ 0.760 ถึง 0.950

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยประสานงานกับโรงเรียนทั้ง 34 แห่ง ดำเนินการเก็บข้อมูลกับนักเรียน 1,360 คน ครู 136 คน และผู้อำนวยการโรงเรียน 34 คน โดยใช้เวลาประมาณ 1 เดือน เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนได้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถาม และการตอบ จากนั้นดำเนินการจัดทาร์หัส ลงข้อมูล ในโปรแกรม เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยระยะที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และการวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารวิชาการโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และเพื่อสร้างโมเดลพหุระดับ โดยใช้

วิธีการวิเคราะห์พหุระดับของการวิเคราะห์การถดถอย (Multilevel Regression Analysis) ด้วยโปรแกรมระดับชั้นลดหลั่นเชิงเส้น (Hierarchical Linear Model: HLM for Windows 8.0)

การวิจัยระยะที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินรูปแบบการบริหารการพัฒนา ของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่ามัธยฐาน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเทียบกับเกณฑ์ การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นความเห็นเพิ่มเติมใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

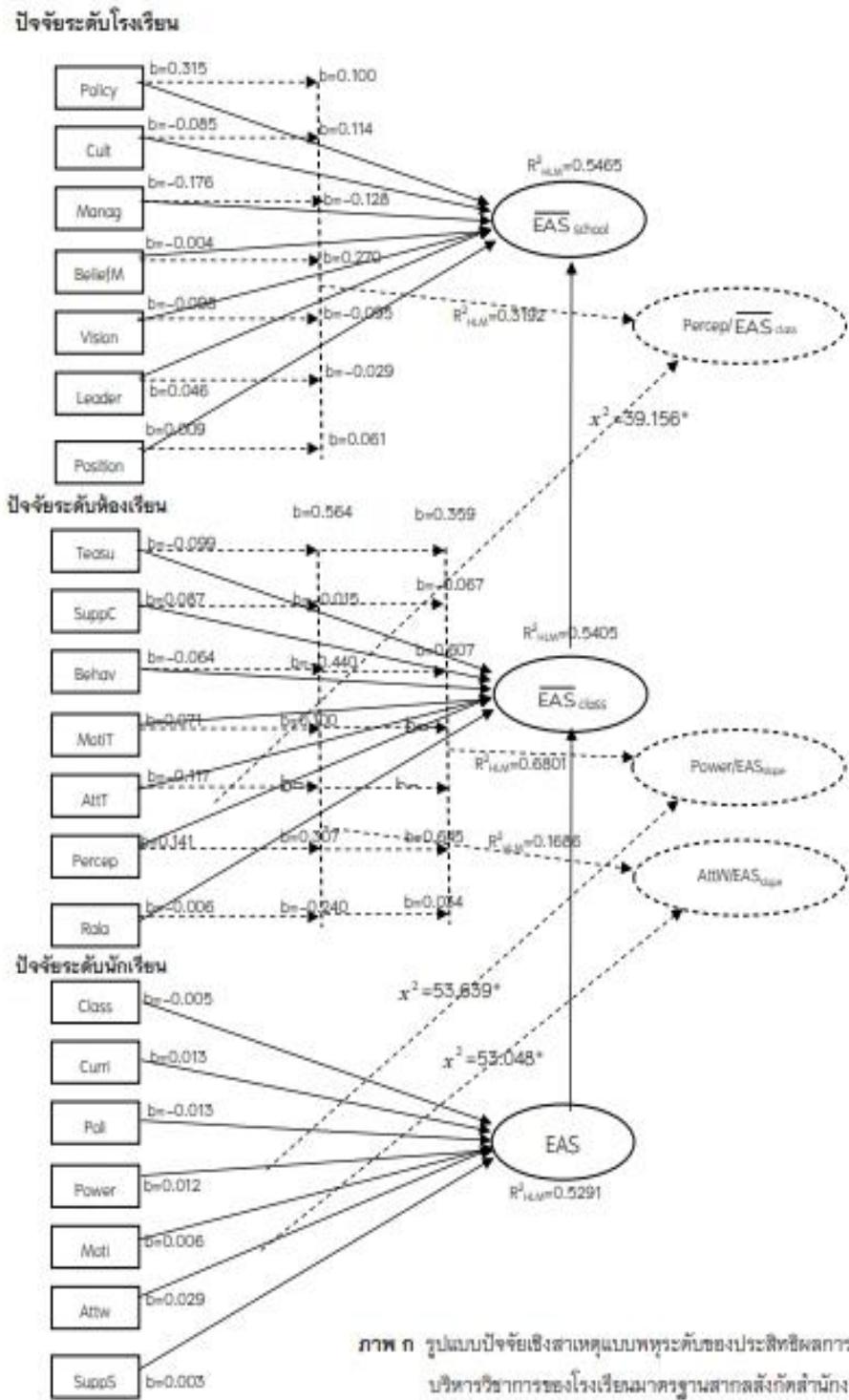
ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของประสิทธิผลการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย จากงานวิจัยระยะที่ 1

ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุแบบพหุระดับของประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

1.1 ผลการศึกษา ปัจจัยระดับนักเรียน ปัจจัยระดับห้องเรียน ปัจจัยระดับโรงเรียน ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร (ผลวิเคราะห์ดังภาพ ก)

1) ระดับนักเรียนได้พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุอธิบายประสิทธิผลระดับนักเรียนได้ โดยประมาณ ร้อยละ 52.91 โดยตัวแปรปัจจัยที่อธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียน (Class) การรับรู้นโยบายการบริหารวิชาการ (Poli) การเชื่ออำนาจในตนในการเรียน (Power) ทักษะคิดต่อการเรียนตามมาตรฐานสากล (Attw) และ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (SuppS) การวิจัยยังพบตัวแปรปัจจัยระดับนักเรียนที่สามารถนำไปเป็นตัวแปรตามได้ในระดับต่อไป คือ การเชื่ออำนาจในตนในการเรียน (Power) และ ทักษะคิดต่อการเรียนตามมาตรฐานสากล (Attw)

ภาพ ก รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุแบบทฤษฎีระดับของประสิทธิภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัชฌิมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

2) ในระดับห้องเรียนได้พบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุอธิบายประสิทธิผลระดับห้องเรียนได้ โดยประมาณร้อยละ 54.05 โดยตัวแปรปัจจัยที่อธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยมีตัวแปรปัจจัยสำคัญ ได้แก่ การจัดครูเข้าสอนและการนิเทศ (Teasu) การดำเนินการสอน และพฤติกรรมการสอนของครู (Behav) การรับรู้ตัวแบบห้องเรียนคุณภาพ (Percep) และ ความผูกพันต่อนักเรียนและโรงเรียนของครู (Rala) และการวิจัยยังพบตัวแปรปัจจัยระดับห้องเรียนที่สามารถนำไปเป็นตัวแปรตามได้ในระดับต่อไป คือ การรับรู้ตัวแบบห้องเรียนคุณภาพ (Percep)

3) ในระดับโรงเรียนพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุอธิบายประสิทธิผลระดับโรงเรียนได้ โดยประมาณ ร้อยละ 54.65 โดยตัวแปรปัจจัยที่อธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การกำหนดนโยบายและ แนวปฏิบัติที่ชัดเจนของโรงเรียน (Policy) และกระบวนการบริหารวิชาการที่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล (Manag)

ผลการศึกษารูปแบบ (โมเดล) พหุระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร พบว่า รูปแบบพหุระดับมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model Fit) ปัจจัยทุกระดับร่วมกันสามารถอธิบายประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนมาตรฐานสากลฯ ได้ร้อยละ 54.65 *(ผลวิเคราะห์ดังกล่าว ก)*

2. ผลการการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย จากงานวิจัยระยะที่ 2

ผลการศึกษา การบริหารการพัฒนาเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐาน สากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน “แนวทางการบริหารการพัฒนาเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐาน สากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร” รายด้าน มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 32.75 ถึง 33.00 ค่าเฉลี่ยร้อยละ ตั้งแต่ 93.57 ถึง 94.29 ค่าเฉลี่ยรวมร้อยละเท่ากับ 94.11 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70/75 พบว่า แนวทางการบริหารการพัฒนาเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐาน สากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ใน กรุงเทพมหานคร ดังกล่าว ผ่านเกณฑ์ทั้งรายด้าน และโดยรวม

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยจะดำเนินการตามประเด็นที่พบ หลังจากที่น่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลไปตรวจสอบกับสมมุติฐาน และวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียน

มาตรฐานสากลของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร การอภิปรายแบ่งเป็นสองประเด็นย่อย 1.1 และ 1.2

1.1 การวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แต่ละระดับอธิบายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 โดยในระดับนักเรียนอธิบายได้ร้อยละ 52.91 ระดับห้องเรียนอธิบายได้ร้อยละ 54.05 และระดับโรงเรียนอธิบายได้ร้อยละ 54.65

ผลวิจัยส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า “ปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แต่ละระดับคือ ระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียน อธิบายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40” ผลที่พบเช่นนี้ ใกล้เคียงและมีแนวโน้มอธิบายได้มากกว่าผลการวิจัยพระระดับในทางการศึกษาก่อนหน้านี้ เช่น งานวิจัยของมณูญ เชื้อชาติ (2554) ศึกษาปัจจัยพระระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออก อธิบายได้ร้อยละ 31.90 งานวิจัยของ สุวัฒน์ วิวัฒน์านนท์ (2548) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงพระระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร อธิบายในระดับโรงเรียนได้ร้อยละ 38.00 และอารีย์ อัครานุภาพ (2559) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลทางการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อธิบายในระดับโรงเรียนได้ร้อยละ 73.51

1.2 การวิจัยได้พบ ปัจจัยเชิงสาเหตุสำคัญที่อธิบายประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนในระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียน

ผลวิจัยปัจจัยระดับนักเรียน ผลวิจัยพบว่า ตัวแปรปัจจัยที่อธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญ คือ การจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียน การรับรู้นโยบายการบริหารวิชาการ การเชื่ออำนาจในตนในการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนตามมาตรฐานสากล และ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง และการวิจัยยังพบตัวแปรปัจจัยระดับนักเรียนที่สามารถนำไปเป็นตัวแปรตามได้ในระดับห้องเรียน คือ การเชื่ออำนาจในตนในการเรียน และ ทักษะคิดต่อการเรียนตามมาตรฐานสากล ผลที่พบอธิบายได้ดังนี้

ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ การจัดสภาพบรรยากาศในห้องเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบความสำคัญของตัวแปรนี้ คือ ศักดิ์เกียรติ ประกอบผล (2539) และ สิริพร บุญพา (2562) ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ การรับรู้นโยบายการบริหารวิชาการ สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่า การรับรู้นโยบายการบริหารวิชาการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียน คือ โชติก ปัญญาอรานันท์ และ ปองสิน วิเศษศิริ (2558) ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ การเชื่ออำนาจในตนในการเรียน สอดคล้องกับที่พบในงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่พบผลโดยรวมว่า ความเชื่ออำนาจในตนของบุคคลมีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับลักษณะและพฤติกรรมที่นำไปสู่การกระทำต่าง ๆ (เอมอร งามธรรมนิตย์ 2546; ดุจเดือน พันธุมนาวิณ 2550) ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ ทักษะคิดต่อการเรียนตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า

นักเรียนที่มีความพร้อมกระทำ (องค์ประกอบที่ 3) มักจะกระทำพฤติกรรมที่น่าปรารถนา และพบว่า ทักษะที่ดีต่อพฤติกรรมที่น่าปรารถนามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนด้วย (Gibson 2000; สุภาสินี นุ่มเนียน 2546; รสนันท์ ณ นคร 2550) ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง สอดคล้องกับผลการวิจัยก่อนหน้านี้ที่พบการสนับสนุนทางสังคมด้านการเรียนเป็นตัวแปรสำคัญที่ร่วมอธิบายพฤติกรรมการเรียนรู้สาระวิทยาศาสตร์ (กิตติรัตน์ ชัยรัตน์ 2547) อธิบายพฤติกรรมพัฒนาตนเองด้านการเรียน (จิรพัฒน์ ศิริรักษ์ 2555) และ อธิบายพฤติกรรมการพึ่งตนเองของนักเรียน (จิราพร เซ็นหอม 2562)

ผลการวิจัยระดับนักเรียนยังพบว่า มีบางปัจจัยคือ ทักษะดีต่อการเรียนตามมาตรฐานสากล และการเชื่ออำนาจในตนเองในการเรียน ที่สามารถนำไปเป็นตัวแปรตามระดับต่อไป ซึ่งการพบบทบาทสำคัญของ ตัวแปรปัจจัยระดับต้นสู่การเป็นตัวแปรตามระดับกลางสอดคล้องกับงานวิจัยของ(อารีย์ อัครานุภาพ 2559; กฤตชญา วิเชียรเพริศ 2558; ลลิตา พลพงษ์ 2557; และมนูญ เชื้อชาติ 2554)

ผลวิจัยปัจจัยระดับห้องเรียน ผลวิจัยพบว่า ตัวแปรปัจจัยที่อธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญ คือ การจัดครูเข้าสอนและการนิเทศ การดำเนินการสอน และพฤติกรรมการสอนของครู การรับรู้ตัวแบบห้องเรียนคุณภาพ และความผูกพันต่อนักเรียนและโรงเรียนของครู และการวิจัยยังพบตัวแปรปัจจัยระดับห้องเรียนที่สามารถนำไปเป็นตัวแปรตามได้ในระดับโรงเรียน คือ การรับรู้ตัวแบบห้องเรียนคุณภาพ ผลที่พบอธิบายได้ดังนี้

ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ การจัดครูเข้าสอนและการนิเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่า การนิเทศมีความจำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารและครู (พาสนา ชลบุรีพันธ์ 2560; วาสนา ไฉแสวงทรัพย์ 2554) ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ การดำเนินการสอน และพฤติกรรมการสอนของครู สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบสาระสำคัญของตัวแปรนี้โดยมีงานวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีความสัมพันธ์ และส่งเสริมความสามารถนักเรียน (สิทธิชัย ชมพูพาทย์ 2554; พิชญาวรรณ พากเพียร 2558)

ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ การรับรู้ตัวแบบห้องเรียนคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบสาระสำคัญของตัวแปรนี้โดยมีงานวิจัยที่พบว่า ห้องเรียนคุณภาพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ (จรรยา ธนะนิมิตร 2555; ปรีชา โสภาคณ 2557) ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ ความผูกพันต่อนักเรียนและโรงเรียนของครู สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบสาระสำคัญของตัวแปรนี้โดยมีงานวิจัยที่พบว่า ความผูกพันต่อโรงเรียนเกิดจากความศรัทธาเชื่อถือ และส่งผลต่อความเต็มใจปฏิบัติงานเพื่อทำประโยชน์ให้โรงเรียน (สุนันทา เจริญจิตรโสภณ 2559; ศิวชาติ แสงทอง 2555)

ผลการวิจัยระดับห้องเรียน พบว่า ยังมีบางปัจจัยคือ การรับรู้ตัวแบบห้องเรียนคุณภาพ ที่สามารถใช้เป็นตัวตามในระดับต่อไป ซึ่งการพบบทบาทสำคัญของของตัวแปรปัจจัยระดับกลางสู่การเป็นตัวแปรตามระดับสูง (ระดับที่สาม) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวัฒน์ วิวัฒน์นานนท์ (2548) ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร

ผลวิจัยปัจจัยระดับโรงเรียน ผลวิจัยพบว่า ตัวแปรปัจจัยที่อธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญ คือ การกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนของโรงเรียน และกระบวนการบริหารวิชาการที่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล ผลที่พบอธิบายได้ดังนี้

ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของ การกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยที่ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาโรงเรียนมี 5 ปัจจัยคือ ความดีเด่นของสถานศึกษา เทคนิคการประชุม การบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริหาร และการจัดรูปแบบทีมงาน (สุรชัย ภัทรากิจ 2548) ที่การวิจัยพบบทบาทสำคัญของกระบวนการบริหารวิชาการที่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล สอดคล้องกับงานวิจัยที่พบว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา กระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ กระบวนการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน มีส่วนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นในระดับโรงเรียน (สจิวรรณ ทรพรพสุ และไสว ศิริทองถาวร 2555) ผลการวิจัยระดับโรงเรียนยังพบบทบาทสำคัญของ การกำหนดนโยบาย และแนวปฏิบัติที่ชัดเจนของโรงเรียน และกระบวนการบริหารวิชาการที่เป็นไปตามหลักมาตรฐานสากล มีงานวิจัยที่พบผลทำนองเดียวกันนี้ เช่น สุรชัย ภัทรากิจ (2548) และ รัฐปรัชญ์ บุญเจริญ (2556)

ประเด็นที่ 2 การศึกษาประสิทธิภาพรูปแบบแบบพหุระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้พบว่า รูปแบบพหุระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารวิชาการสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และรูปแบบพหุระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารวิชาการร่วมกันอธิบายได้โดยประมาณร้อยละ 54.65 ซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ว่า “รูปแบบพหุระดับของปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์” ผลดังกล่าวใกล้เคียงและมีแนวโน้มการอธิบายที่ชัดเจนเช่นเดียวกับงานวิจัยก่อนหน้า เช่น ผลงานวิจัยของ มนูญ เชื้อชาติ (2554) อารีย์ อัครนุภาพ (2560) และ ลลิตา พลพงษ์ (2559) ที่พบโมเดลพหุระดับมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model Fit) ในส่วนการอธิบายได้ร้อยละที่ได้ค่อนข้างสูง (เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยก่อนหน้า) อาจเป็นเพราะงานวิจัยนี้ มีตัวแปรอธิบายจำนวนมากว่า และมีการประมวลเอกสารทำการคัดสรรคัลั่นกรองอย่างรอบคอบด้วยเหตุผล ประกอบกับการมีกรอบทฤษฎีสำคัญเป็นพื้นฐานคือ แนวคิดของรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) (Magnusson; & Endler. 1977) ทฤษฎีต้นไม้งิยธรรม ของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543) และทฤษฎีอื่น ๆ ทำให้รูปแบบนี้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และมีร้อยละการอธิบายที่ค่อนข้างสูง

ประเด็นที่ 3 การบริหารรูปแบบพหุระดับของประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีคุณภาพจากการประเมิน

รายด้านและโดยรวมเป็นร้อยละ 93.57 - 94.29 (รายด้าน) / 94.11 (โดยรวม) ผลดังกล่าวสนับสนุนสมมติฐานของการวิจัยข้อ 3 ที่ว่า “การบริหารรูปแบบพระดับของประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีคุณภาพจากการประเมินรายด้านและโดยรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 / 75” ที่พบผลดังกล่าวใกล้เคียง และสอดคล้องกับงานวิจัยทางการบริหารการศึกษาที่ศึกษาการบริหารรูปแบบการพัฒนา ก่อนหน้า เช่น งานวิจัยของ จิราพร เช่นหอม (2562) ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างการพึ่งตนเองของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร และ งานวิจัยของ สิริพร บุญพา (2562) ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งสองงานวิจัยมีผลการประเมินการบริหารรูปแบบที่ผ่านเกณฑ์รายด้านและ โดยรวม ร้อยละ 70/75 เช่นกัน การที่พบผลวิจัยเช่นนี้ ทำให้มีความมั่นใจสูงในการนำไปใช้จริง เพราะการพัฒนาที่มีพื้นฐานทางวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยนั้นมีโอกาสทำสำเร็จสูงกว่าโครงการพัฒนาทั่วไปที่ดำเนินการโดยขาดพื้นฐานทางวิชาการ ดังที่ Nation et al. (2002) เห็นว่า การพัฒนาที่ประสบความสำเร็จควรมาจากพื้นฐานทางวิชาการ คือ เป็นองค์ความรู้จากงานวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เครื่องมือที่สร้างขึ้นในงานวิจัยนี้ ได้สร้างตามหลักวิชาการอย่างเคร่งครัด ทำให้ได้เครื่องมือที่คุณภาพดี ผู้เกี่ยวข้อง หรือนักวิจัยอาจนำไปใช้ได้กับกลุ่มที่คล้ายกับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยนี้
2. การบริหารงานในโรงเรียนมาตรฐานสากล งานด้านวิชาการเป็นหลักที่มีความสำคัญ ควรมุ่งพัฒนาการสอนเพื่อส่งเสริมคุณภาพของครู โดยการให้ครู จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นที่น่าสนใจ ผู้บริหารควรได้มีส่วนร่วมในการทำงานของครู ให้คำปรึกษา เสนอแนะรับฟังความคิดเห็นให้กำลังใจ สร้างแรงจูงใจ ไว้วางใจในการทำงานและให้อภัย ส่งเสริมพัฒนากองเขตครูเกียรติ จะทำให้ครูมีความพึงพอใจในงานที่ปฏิบัติ ส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพในที่สุด
3. ครูผู้สอนโรงเรียนมาตรฐานสากลสามารถใช้องค์ความรู้จากวิจัยนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจและใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาตัวแปรตามที่มีลักษณะของผลิตภัณฑ์

ทางการบริหารวิชาการ น่าจะศึกษาตัวแปรตามที่มีลักษณะเป็นกระบวนการบริหารวิชาการ ในโรงเรียนที่มี
วัตถุประสงค์พิเศษ เช่น โรงเรียนวิทยาศาสตร์จุฬาราชวิทยาลัย เป็นต้น

2. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะประสิทธิผลการบริหารวิชาการเท่านั้น ควรศึกษา
ประสิทธิผลการบริหารด้านอื่น ๆ เช่น กลุ่มบริหารงานบริหารงานบุคคล กลุ่มบริหารงบประมาณ หรือ
กลุ่มบริหารงานทั่วไป เป็นต้น

3. ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามโดยการวิเคราะห์พหุระดับ
ด้วยสมการถดถอย (Multilevel Regression Analysis) จึงควรมีการศึกษา ในลักษณะวิธีการ
วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Multilevel Path Analysis) เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยต่อไป

4. การวิจัยครั้งนี้มีการจัดตัวแปรที่ศึกษาเป็น 3 ระดับ สูงสุดที่ระดับโรงเรียน งานวิจัยต่อไป
อาจทำการศึกษาในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา หรือระดับประเทศ โดยเพิ่มผู้ที่
เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ.)
องค์กรเอกชนหรือระดับประเทศ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กฤตชญา วิเชียรเพริศ.(2558). ปัจจัยพหุระดับที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของ

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์, ค.ศ., มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

กิตติรัตน์ ชัยรัตน์. (2547). ประสบการณ์ในการเข้าค่ายวิทยาศาสตร์และลักษณะทางจิตใจของนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัย
นครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร

จรรยา ธนะนิมิตร. (2555). กิจกรรมห้องเรียนคุณภาพ. กรุงเทพฯ : โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย.

จิราพร เซ็นหอม. (2562) รูปแบบการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างการพึ่งตนเองของนักศึกษาการศึกษานอกระบบใน

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ด., มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.

จิรพัฒน์ ศิริรักษ์. (2555). ลักษณะสถานการณ์ในโรงเรียน ครอบครัว และจิตพอเพียงที่เกี่ยวข้องกับ

พฤติกรรมระบบนิเวศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร